

rijfelijkheid des levens, welke de welwillendheid aanbieden kan, verleend zal worden.

42. Dat, bij het afsterven van een vader of eene moeder, of van beide, de gemeente hunne kinderen onder haar bijzonder opzigt neemt, en vervolgens geschikte personen benoemt, om ommiddellijke zorg voor dezelve te dragen, en zoo ver mogelijk de plaats van derzelver natuurlijke ouders te vervullen.

43. Dat de besturende raad, bij versterf van een lid, geen nieuw zal mogen aannemen, zonder vooraf, bij eene algemeene vergadering van de leden der gemeente, drie vierde van de stemmen bekomen te hebben.

44. Dat, ofschoon verordeningen tegen slecht gedrag, wanneer alle leden naar de voorgeslagene inrigtingen opgevoed zullen zijn, denkelijk onnoodig zullen wezen, en ofschoon men onderstelt, dat de invloed der nieuwe inrigting op het karakter der bijzondere personen, wier gewoonten en neigingen onder stelsels van een anderen aard gevormd zijn geworden, groot genoeg zijn zal, om ernstige tweespalt onder hen uiterst zeldzaam te maken, het echter, ter voorkoming daarvan, ten wet gesteld zal worden, dat ontstaande strijdigheden gebragt worden voor door de Gemeente gekozen scheidsmannen, die, na een wederzijdsch hooren van partijen, daarover bij monde uitspraak doen.

45. Dat, als iemands gedrag voor het welzijn der gemeente nadeelig was, en dit door drie vierde der leden in eene algemeene vergadering erkend werd, de raad aan zoodanig iemand verklaren zal, in welk opzigt zijn gedrag tegen het algemeene welzijn aandruischt, en hem te gelijker tijd zal doen weten, dat de raad gemachtigd is, om hem, als de oorzaak der klagt niet weggenomen wordt, uit de gemeente te verstooten.

46. Dat, als iemand het gezelschap wenscht te verlaten, hij steeds volle vrijheid heeft, om zulks te doen;

en